

Мирослав Зафиров - мъжът в сянка зад примирието с „Хамас“

ГЕОРГИ МИЛКОВ

Мирослав Зафиров, или The Shadow Man – мъжът в сянка, както често го наричат някои високопоставени палестинци от структурите на „Хамас“ в ивицата Газа, даде повод за гордост на мнозина българи.

Това се случи в края на миналата седмица, след като „24 часа“ съобщи, че българският дипломат е участвал в преговорите за примирието между Израел и „Хамас“, сложило край на 11-дневни кръвопролития, които отнеха живота на 232 палестинци и 12 израелци, включително 67 деца от двете страни.

Кой е Мирослав Зафиров?

През последните повече от пет години той е политически съветник в мисията на ООН в Йерусалим.

Участва в преговорите като дипломат, аташиран към офиса на Специалния координатор за Блискоизточния мирен процес Тор Венесланд - пратеника на генералния секретар, който смени на поста в Йерусалим Николай Младенов.

Зафиров и Венесланд прекараха последните дни преди постигнатото посред нощ на 20-и срещу 21 май споразумение в непосредствен контакт с лидера на „Хамас“ Исмаил Хания.

Зафиров познава добре Хания, тъй като е участвал и в други преговори с него. От 2015 г. българският дипломат на практика е основното лице, което осъществява всички контакти на оперативно ниво с палестинските организации.

Той бе действащото лице и в постигнатото на предишни договори между Израел и „Хамас“.

Плодовете на този негов труд извън медийните прожектори се изразяваха в поддържането на най-дългото примирие между двете враждуващи страни преди началото на последната криза.

През лятото на 2018 г. пак Мирослав Зафиров бе човекът, който води на оперативно ниво преговорите с могъщата палестинска организация в Газа, които всъщност доведоха до съгласие за влизане в индиректни преговори между „Хамас“ и Израел.

Освен безценните му контакти в палестинските автономни територии, градени с години, и доверието, което си е създал сред палестинските лидери, Зафиров поддържа и връзките на йерусалимския офис на ООН с израелската държавна машина.

Става дума за сериозни контакти - хора, които държат решаващия глас, от който например зависи инфарктен момент да бъде ли отворен достъпът до Газа за хуманитарни мисии, или не.

Зафиров е магистър по хебраистика от Нов български университет, но работата му в

Владеещ арабски и персийски език, умеещ да слуша събеседниците си, той е дипломатът, от чийто пример хиляди българи се впечатлиха

Светите земи всеки ден допълва с практичен опит енциклопедичните му познания за района.

Освен това той говори прекрасен арабски, чиято основа е положена във Факултета за източни науки на Санктпетербургския държавен университет и школуван по-късно по време на различните му дипломатически назначения в Персийския залив.

Работил е в блискоизточния отдел на Министерството на външните работи в София, а първият му задграничен мандат е като консул в Кувейт.

През 2010 г. тогавашният шеф на българската дипломация Николай Младенов го кани за съветник по въпросите на Близкия изток.

По-късно като и.д. посланик на България в Катар Зафиров прави впечатление и на следващия външен министър Кристиан Вигенин, организирайки му особено ползотворна визита в емирството, по време на която Вигенин бе приет от шейх Абдала ал Тани, който по онова време бе сред най-важните фигури в страната, едновременно премиер и вътрешен министър на Катар.

За съжаление, българската дипломация загуби Зафиров като кадър през 2014 г., когато той се присъедини към мисията на ООН в Багдад. Там обаче

специфичните му умения да работи на терен

отново блеснаха, защото не след дълго Зафиров бе много добре приет както сред някои влиятелни сунитски шейхове, така и в средите на шиитско духовенство в свещените градове Наджаф и Кербала.

За част от иракските кръгове, свързани с Техеран, вероятно роля за добрия прием е изиграл и фактът, че Мирослав Зафиров владее и персийски език.

В повечето случаи обаче то-

ва, което му носи най-голям успех в работата, е умението му да изслушва, опитвайки се да вникне в думите на отстрещната страна, а след това и да намира най-добрия начин за диалог с хората. Всъщност Мирослав Зафиров не прави нищо по-различно от това, което добрият професионален дипломат по принцип трябва да прави. Като прибавим към това и склонността му да не влиза в кадър, откъдето идва и прозвището Шадоумен, с което е познат сред палестинците в Газа, наистина става дума за класически добър дипломат, като онези от старата школа, за каквито в наши дни рядко чуваме.

Защо осветихме Мъжа в сянка?

Когато преди дни „24 часа“ съобщи за участието на Зафиров в преговорите за примирие, това предизвика небивал интерес към този скромен дипломатически работник, не свикнал с медийната суета.

Примерът на Зафиров обаче бе нужен, защото хиляди българи намериха смисъл в работата му.

Вероятно мнозина си дават сметка, дори на интуитивно ниво, че за разлика от предишни договори, постигнатото на последното споразумение между палестинци и израелци е неочакван, почти невъзможен дипломатически пробив, отдалечил региона от непредвидими последици.

И макар че обстановката в Близкия изток остава изключително напрегната, а във всеки момент постигнатото крехко примирие би могло отново да бъде нарушено, постигнатото от хора като Мирослав Зафиров заслужава да се афишира. То е повод за гордост, отдаване на признание и адмирации, но също и тема за размисъл. Тъй като, уви, всеки следващ път победата на разума се оказва все по-трудно постижима.

